

Tiina Paavola

Postinkuljettaja, Salme
Otaks sää sen nyt föllisses vai
viäns mäa sen teil ja pistän
siihe entisee paikkaa.

Kauko Pajukoski
Kyläpoliisi, Unto

Herra rehtori voi vaa ajatel, milt
tuntuis viärä juapunut isoo
miäst polkupyärä rungol.

Pirkko-Liisa Heinonen

Sylvi-mummu
Mun täytyy laittaa toi
pihakammari kunto ku meil
tulee taas niit kesäviara.

Aapo Lineri

Antero
Kantelupukki kaakattaa,
ei saa rauhassa maatakkaa.

Katariina Lehtinen

Liisa
Se miäs ihmetteli kauhiast et
kalastettaks teil ain nä.

Essi Lineri

Piika, Kerttu
Mää arvasi, et jottan täsä on
takan, ku esitte pohjalaisi,
vaik ette olekka.

Margit Lehtinen

Äiti, Hilikka Tuomi
Minä olin ihan varma, että
kyllä joku sotku vielä tulee.

Jukka Linja

Isä, Erkki Tuomi
Ei kai tämäkään sentään
enää mikään lintukoto ole.

Janette Ollula

Ritva
Voidaaks me koglata mennä
rutsarilla vaiks metskaamaa.

Elina Laurila

Raiili
Mä en jaks kääntää kaikkee,
kun sä kuitenkin osaat puhuu
ihan kunnollaki.

Tapio Pajukoski

Syytetty Ville Mättö
Mää sain Osuuskaupast
vanhettunut kaljaa ja sitä
mul oli putelis.

Sani ja Sindi

Tanssivat koirat
Vuh, vuh, hau.



Ritva Pajukoski
Opettaja, Hellä Mielonen
On niin hienoa saada sivistynyttä
seuraa tänne maseudulle.

Ulla-Maija Karjalainen

Tyyne
Jaa onk sunst kutuvahti tehty.
Mitäs kutua sää ny enää vahrit.

Anna Kortelainen

Lempi
Sit tartteeki tulla kattoma,
et onk nee iha saman näkösi
ku muutki ihmiset.

Kaija Roiha

Maija
Mää luule, et ne Enklanni
yrinpommikokeet on syyppit
tänmötteeseen.

Saana Metsäranta

Siiri
Niinku se on semmone pelkuri,
et luulee et me lyrää
toisiamme päähä.

Janni Ollikainen

Maila
Me voiraanki olla koko päivä
uimas ja sanota koton,
et ollaa töis

Aurora Kortelainen

Leena
Mehän voitais kaikki auttaa
sua keräämää niit kukei
siuhe hermabaari.

Karoliina Junttila

Pirkko
Siihe pöyräl putos koko aja
aika paljo niit murusi.

Tauno Hovirinta

Arvo Koski
Täsä on ny kyllä tapahtunu hirvee
erehdys ja väärjys.

Kimmo Luoma

Valdemar Huttunen
Ai niink mun olis
tarttenu kysyykki.

Kari Lineri

Tuomari
Erityiskitokset emännälle
siitä omenakäisselistä.

Kun lahna kutee

Kirjoittajan ja ohjaajan mietteitä: Merimaskun näytelmässä kuljetaan tutuissa maisemissa. Osa henkilöistä on todellisia, mutta heihin liittyvät tapahtumat eivät välttämättä sitä ole. Näytelmä ajoittuu väljästi vuoteen 1956, mikä selviää Erkin ja Unton keskustelusta, muuten tapahtumia on sekoiteltu ajassa ja paikassa vapaasti liikkuen. Merimaskun viimeinen kyläpoliisi ja oman alueen postinkantaja työskentelivät molemmat sattumalta samoihin aikoihin 1950-luvun alusta ja lopettivat työnsä samana vuonna 1979. He eivät kuitenkaan olleet aviopari, vaikka heidät näytelmässä onkin yhteen saatettu. Käräjäkkään ei enää 1956 pidetty Merimaskussa. Mitä muuta kirjoittaja on sekoittanut näytelmässä jää katsojan arvailujen varaan.

Hyvää teatterielämystä. | **Maarit Lineri, ohjaaja**

